

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžhuv/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200286
Dátum vydania rozhodnutia:	06.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200286.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. O. B., bytom C., F., právne zastúpený: JUDr. Svetozár Juran, advokát, Dúbravská cesta 9, P.O.Box 107, Bratislava, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti: 1. SEPRO, spol. s r.o., Brezovská 19, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Marek Horník, advokát, Jesenského 2, Bratislava, 2. Karma Český Brod, a.s., Zborovská 693, Český Brod, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PÚV 256-98/ÚV 2156-II/27-2012 zo dňa 02. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14. novembra 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-116 zo dňa 19. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14. novembra 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-116 zo dňa 19. decembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PÚV 256-98/ÚV 2156-II/27-2012 zo dňa 02.02.2012, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. PÚV 256-98/ÚV 2156-I/35-2010 zo dňa 14.05.2010. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bol na návrh ďalšieho účastníka 1. SEPRO, spol. s r.o., úžitkový vzor č. 2156 s názvom „Plynový radiátor“ z registra úžitkových vzorom vymazaný v zmysle § 44 ods. 1 písm. f/ zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z.z. (ďalej len zákon č. 517/2007 Z.z.). Správny orgán rozhodol na základe toho, že odborník v danom odbore mohol z analyzovaného stavu techniky bez akejkoľvek tvorivej úrovne odvodiť taký

plynový radiátor a jeho účinky, ako je predmetom ochrany napadnutého úžitkového vzoru. Predmet ochrany napadnutého úžitkového vzoru nebol v čase jeho zápisu spôsobilý na zápis podľa § 1 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch vo vtedy platnom znení (ďalej len zákon č. 478/1992 Zb.).

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v postupe správnych orgánov nezistil, že by pri posudzovaní rámca prostej odbornej schopnosti na základe správnej úvahy došlo na strane správnych orgánov k pochybeniu, ktoré by vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, alebo logickému postupu. Navrhovateľ výmazu, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno, dostatočným spôsobom preukázal, že riešenie zakomponované do úžitkového vzoru č. 2156 s názvom „Plynový radiátor“ nepredstavuje novosť, ktorá by presahovala rámec prostej odbornej schopnosti ku dňu, keď bol úžitkový vzor č. 2156 zapísaný do registra dňa 10.02.1999. Žalobca v žalobe zdôrazňoval predovšetkým osobitosť konštrukčných znakov úžitkového vzoru č. 2156. Zameriaval sa na technickú stránku veci, posudzovanie technickej stránky je však podľa § 248 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) vylúčené z prieskumnej činnosti súdu. Predmetom ochrany úžitkového vzoru č. 2156 nie sú však konkrétne konštrukčné znaky, preto nemôžu byť ani predmetom ochrany. Pokiaľ žalobca poukazoval na optimalizáciu už známych zariadení pri úžitkovom vzore č. 2156, optimalizácia by bola významná v prípade, že by bola definovaná optimalizovanými znakmi aj v samotnom predmete nároku na ochranu úžitkového vzoru č. 2156, čo sa však nestalo. Poukaz na vyššiu účinnosť úžitkového vzoru 2156 by mohol byť významný len v prípade, ak by bola predmetom ochrany tohto úžitkového vzoru.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-116 zo dňa 19.12.2012 zmenil a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že úžitkový vzor č. 2156 bol zapísaný do registra úžitkových vzorov v čase platnosti zákona č. 478/1992 Zb. Poukázal na to, že nikdy netvrdil, že jednotlivé konštrukčné časti sú v oboch riešeniach navzájom rovnako prepojené. Konštrukčné riešenie výrobku BETA 5 a úžitkového vzoru č. 2156 je rozdielne z hľadiska umiestnenia a funkcie jednotlivých konštrukčných prvkov. Novosť, ako jedno z troch kritérií pre zápis výrobku do registra úžitkových vzorov bola rozhodnutím žalovaného č. PÚV 256-98/ÚV 2156-I/150-2007 priznaná a doposiaľ nikým spochybnená. Účinnosť nemôže byť podľa zákona č. 517/2007 Z.z. predmetom žiadnej formy ochrany duševného vlastníctva. Podľa názoru žalobcu, žalovaný tým, že v napadnutom rozhodnutí o rozklade neprihliadal na všetky jeho vyjadrenia v tejto veci, nedostatočne zistil skutkový stav, nesprávne zhodnotil predložené dôkazy a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V konaní pred správnym orgánom sa rozhodovalo aj o ďalšej podmienke potrebnej na priznanie ochrany úžitkovým vzorom, a to či riešenie podľa napadnutého úžitkového vzoru presahuje rámec prostej odbornej schopnosti. Žalobca uviedol, že nie je možné posudzovať dve technické riešenia tak, že na jednej strane bude ako dôkazový materiál fotografická dokumentácia a na druhej strane technické výkresy a opis s nárokmi na ochranu. V podanom rozklade žalobca predložil vlastnú fotodokumentáciu zariadenia Plynového radiátora PR podľa úžitkového vzoru č. 2156 a výrobku BETA 5, ktorý bol použitý ako hlavný namietaný dôkazový materiál. Z týchto fotografií bol rozdiel v celkovom konštrukčnom usporiadaní týchto zariadení zreteľne viditeľný. Zástupca žalovaného na uskutočnenom pojednávaní uviedol, že správny orgán rozhodoval nielen na základe predložených fotografií, ale aj iných dôkazov, a to aj na základe dôkazného materiálu „Návod k obsluhu a instalaci plynového topidla“ k zariadeniu BETA, pričom tento dôkazný materiál sa v ničom netýka konštrukcie plynového ohrievača ako zariadenia, ale iba popisuje jeho inštaláciu a obsluhu zariadenia. V žalobe, ako aj v priebehu súdneho konania sa žalobca snažil vysvetliť aj pomocou údajov technického charakteru, že riešenie podľa úžitkového vzoru prekročilo zo strany jeho pôvodcu rámec prostej odbornej schopnosti a tieto skutočnosti by sa nemali považovať za návrhy idúce nad rámec žaloby. Podľa názoru žalobcu v napadnutých administratívnych rozhodnutiach absentuje riadne preskúmateľné odôvodnenie v kontexte ustanovenia § 44 ods. 4 zákona č. 517/2007 Z.z., t.j. „Výmaz možno vykonať i po zániku úžitkového vzoru podľa § 27, ak navrhovateľ

preukáže právny záujem.“ Zmienka o tom, že medzi stranami prebieha konanie o ochrane práv proti nekalej súťaži porušovaním práv k úžitkovému vzoru bez ďalšieho bližšieho spresnenia predmetu konania, resp. bližšieho uvedenia vzťahu tohto konania k návrhu na výmaz úžitkového vzoru, resp. jeho dopadu na toto konanie nie je podľa názoru žalobcu dostačujúca.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poukázal na to, že rozsah ochrany úžitkového vzoru je daný znením nárokov na ochranu (§ 14 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z.z.). Úžitkový vzor č. 2156 bol do registra zapísaný s jediným nárokom na ochranu: „Plynový radiátor na vykurovanie bytových alebo úžitkových priestorov, ktorého vykurovacie médium je plyn, vyznačujúci sa tým, že pozostáva z prívodu plynu (6), ktorý je napojený na plynovú armatúru (8), na ktorú je napojený rozvod plynu (7), ktorý je pripojený k horáku (4) upevneného na nosiči horáka (5), na plynovú armatúru je ďalej napojený prívod plynu pre zapalovací horáček (9), nad horákom (4) je umiestnená spaľovacia komora (1), ktorá je oddelená od telesa rozvodu vzduchu (2) pre prívod vzduchu z koaxiálneho dymovodu a prívodu vzduchu (10) izoláciou (3).“

Žalobca tvrdil, že cieľom výberu jednotlivých častí radiátora a jeho konštrukcie bola optimalizácia zariadenia a dosiahnutie lepších vlastností. Žalovaný tento inovačný zámer nijako nespochybňuje, avšak tento sa nijakým spôsobom neprejavil vo vymedzení nároku na ochranu úžitkového vzoru č. 2156, predmetom ktorého nie sú zvolené materiály, ani typy použitých častí, ani ich konkrétna konštrukcia, ale výlučne len vymenovanie častí, ktoré plynový radiátor obsahuje v ich vzájomnom prepojení a usporiadaní. Prvotné vymedzenie nárokov na ochranu v prihláške úžitkového vzoru spočíva na prihlasovateli a úrad nemôže byť v tomto smere zodpovedný za jeho prípadné opomenutia. Z rovnakého dôvodu žalovaný nemohol zohľadniť ani súvisiace tvrdenie žalobcu, že radiátor je úsporný a vykazuje vyššiu účinnosť.

Predmetom posudzovania v konaní pred správnym orgánom bolo naplnenie podmienky prostej odbornej schopnosti v zmysle § 1 zákona č. 478/1992 Zb. Z predložených dôkazných prostriedkov žalovaný vyvodil záver, že odborník v danom odbore mohol z analyzovaného stavu techniky bez akejkoľvek tvorivej úrovne odvodiť taký plynový radiátor a jeho účinky, ako je predmetom ochrany napadnutého úžitkového vzoru. Žalovaný zdôraznil, že toto konštatovanie je potrebné viazať na znenie jediného nároku na ochranu úžitkového vzoru č. 2156. Aj v odôvodnení prvostupňového rozsudku súd konštatoval, že vo formulácii nároku na ochranu úžitkového vzoru č. 2156 nie sú také prvky, ktoré by bolo možné hodnotiť ako presiahnutie rámca prostej odbornej schopnosti.

Posúdenie technického stavu veci je kvalifikované ako správne uváženie a správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správnomu orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Toto tolerančno-úvahové pásmo obmedzuje súd pri súdnom prieskume. Žalovaný poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžhuv/5/2008 zo dňa 19.11.2008.

V súvislosti s predloženými fotografiami žalovaný konštatoval, že z porovnania PR 5 a BETA 5 je možno vidieť odlišnosti (napr. čo sa týka existencie konvektorových plôch, počtu prieduchov a pod.) nárok na ochranu úžitkového vzoru č. 2156 svojím znením zahŕňa len vymenovanie častí, ktoré plynový radiátor obsahuje v ich vzájomnom prepojení a usporiadaní. V nároku na ochranu nie je zahrnuté, že plynový radiátor obsahuje napr. konvektorové plochy, nie je definovaný počet prieduchov a pod. Z toho dôvodu neboli zistené rozdiely relevantné vo vzťahu k posúdeniu dôvodu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru č. 2156. Žalovaný bol povinný pri rozhodovaní o podanom návrhu na výmaz úžitkového vzoru č. 2156 vychádzať zo znenia nároku na ochranu tak, ako bol zapísaný do registra. Preto nebolo možné v konaní zohľadniť rozdiely medzi samotnými výrobkami PR 5 a BETA 5, ktoré žalobca uvádzal v podanom rozklade ako aj na pojednávaní súdu, keďže tieto znaky neboli vyjadrené v nároku na ochranu

úžitkového vzoru č. 2156.

IV.

Ďalší účastník, spoločnosť SEPRO, spol. s r.o., v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuviedol, aké konkrétne dôkazy navrhol a súd prvého stupňa ich nevykonal. Rovnako v odvolaní neuviedol, z ktorých konkrétnych navrhnutých dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a v čom sú tieto zistenia nesprávne. V zmysle ustanovenia § 248 písm. b/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia technického stavu vecí. Súd prvého stupňa teda prihliadal len na tie definičné znaky výrobku, ktoré tvorili podstatu úžitkového vzoru č. 2156, t.j. tie, ktoré sú uvedené v jeho opisnej časti a tvoria predmet ochrany. Žalobcom uvádzané technické podmienky, resp. technický stav konkrétneho výrobku sú v zmysle § 248 písm. b/ O.s.p. z preskúmania vylúčené. Žalobca poukazovaním na jednotlivé časti výrobku, ktoré z opisnej časti úžitkového vzoru č. 2156 nepoživávajú právnu ochranu ako úžitkový vzor, rozširuje ochranu úžitkového vzoru č. 2156 aj na tie časti výrobku, ich funkčnosť a konštrukčné riešenie, ktoré predmetom samotného úžitkového vzoru č. 2156 nikdy neboli.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t.j. druhej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 115 ods. 1 O.s.p. ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie vecí samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. PÚV 256-98/ÚV 2156-I/35-2010 zo dňa 14.05.2010 bolo podľa § 44 ods. 1 písm. f/ zákona č. 517/2007 Z.z. rozhodnuté o výmaze úžitkového vzoru č. 2156 s názvom „Plynový radiátor“ z registra úžitkových vzorov. Druhostupňovým administratívnym rozhodnutím bolo toto prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Spoločnosť Karma Český Brod, a.s., je výrobcom výrobku BETA 5, s ktorým bol porovnávaný úžitkový vzor č. 2156 a predstavoval tak námietku voči technickému riešeniu uvedenému v napadnutom úžitkovom vzore. Keďže by spoločnosť Karma Český Brod, a.s., mohla byť zrušením rozhodnutia žalovaného dotknutá na

svojich právach, Krajský súd v Banskej Bystrici ju uznesením č. k. 23S/26/2012-62 zo dňa 12.06.2012 pribral do súdneho konania.

Predvolaním na pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na 11.07.2012, prvostupňový súd účastníkom konania vytvoril procesnú možnosť ich účasti na nariadenom pojednávaní, ako aj na prípadnom vyhlásení rozsudku na záver pojednávania. Zrušením tohto termínu pojednávania však boli anulované oba procesné dôsledky doručenia upovedomenia o nariadení súdneho pojednávania a nastala procesná situácia, akoby účastníci neboli o pojednávaní upovedomení. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že pribratý účastník Karma Český Brod, a.s., ospravedlnil svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní a požiadal o oznámenie náhradného termínu, v prípade odročenia pojednávania. Uznesením č. k. 23S/26/2012-68 zo dňa 10.07.2012 bol do súdneho konania pribratý ďalší účastník konania, spoločnosť SEPRO, spol. s r.o.. Na deň 14.11.2012 bol vytýčený termín pojednávania, na ktorý bol predvolaný žalobca, žalovaný a spoločnosť SEPRO, spol. s r.o.. Spoločnosť Karma Český Brod, a.s., o novom vytýčenom termíne pojednávania upovedomená nebola. Nebol jej doručený ani rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14.11.2012 a ani následné odvolanie žalobcu zo dňa 16.01.2013.

Prvostupňový súd správne rozhodol, keď pribral do súdneho konania aj spoločnosť Karma Český Brod, a.s., avšak následne ju opomenul predvolať na vytýčený termín pojednávania a nezaslal jej ani napadnutý prvostupňový rozsudok, odvolanie žalobcu a ani ďalšie písomnosti na vyjadrenie, čím jej odňal možnosť konať pred súdom a uplatniť práva, ktoré jej poskytuje Občiansky súdny poriadok.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu poukazuje na rozhodnutie R 64/2002 „Účastníci konania musia byť riadne a včas upovedomení nielen o dátume a čase nariadeného pojednávania, ale tiež o mieste, kde sa pojednávanie má konať, a to tak, aby o ňom nemohli vzniknúť žiadne pochybnosti. Ak boli účastníci konania chybné predvolaní na pojednávanie do inej pojednávacej miestnosti než tej, v ktorej bola vec z tohto dôvodu bez ich účasti prejednaná a rozhodnutá, išlo o nesprávny postup súdu, ktorým im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.“

Na túto vadu konania prihliadol odvolací súd z úradnej povinnosti, pretože pribratému účastníkovi, Karma Český Brod, a.s., bola konaním krajského súdu odňatá možnosť konať pred súdom a tým aj právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde garantovaného Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1 Ústavy).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/26/2012-116 zo dňa 19.12.2012 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami žalobcu, vrátane odvolacích námietok, znova o nej rozhodne a v konaní bude postupovať so všetkými účastníkmi konania, vrátane pribratých účastníkov. (Pokiaľ by dospel krajský súd k záveru, že s pribratým účastníkom konať nebude, musí o tom rozhodnúť a rozhodnutie musí zdôvodniť).

Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opätovne rozhodne o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Senát rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.